

Kööpenhaminalaisunelmia

**JA 3 MUUTA EROOTTISTA
NOVELLIA**

LOST

Kööpenhaminalaisunelmia

**JA 3 MUUTA EROOTTISTA
NOVELLIA**

LOST

Terne Terkildsen, Vanessa Salt, Maya
Klyde

Kööpenhaminalaisunelmia ja 3 muuta eroottista novellia

Lust

Kööpenhaminalaisunelmia ja 3 muuta eroottista novellia
Translated by: *LUST Translators*
Original title: *A Copenhagen Dream and 3 other horny short stories*
(Finnish)

Cover image: Shutterstock
Copyright © 2019, 2021 LUST and SAGA Egmont, Copenhagen
All rights reserved
ISBN: 9788726997118

1. e-book edition, 2021
Format: EPUB 3.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

Kööpenhaminalaisunelmia -
eroottinen novelli

Auringonsäteet sokaisivat hänet, kun hän astui pimeästä klubista ulos jalkakäytävälle. Rusehtavat hahmot auringon kehrästä tanssivat hänen verkkokalvoillaan kuin perunaleimasimen jäljet sen yrittäessä leimata hermostuneisuuden rippeet pois hänestä. Lisa etsi aurinkolaseja laukustaan, ja huokaisten hän ylitti kadun nauttiakseen näköalasta kohti Sørne-järviä. Tuuli heitti vesipisaroita hänen poskilleen, kun hän seisoి suuren suihkulähteen edessä Planetariumin luona. Hän pyyhki ne pois kämmenselällään ja jatkoi kulkuaan Ravintola Cassiopeian ohi ja alas portaita. Purkautumaton jännitys pisteli koko kehoa, mutta ehkä se oli merkki siitä, että työhaastattelu oli sujunut hyvin? He olivat luvanneet soittaa hänelle vielä saman päivän aikana ja kertoa, oliko hän heidän uusi showtanssijansa.

Junan lähtöön oli vielä runsaasti aikaa. Hän oli varannut paluulipun yöjunaan, jotta voisi nukkua koko kotimatkan hiljaisessa vaunussa. Lisa iloitsi turistileikistä Kööpenhaminassa. Kaiken kukkuraksi oli sellainen kesäpäivä, jona pilvet leijuivat ohitse kuin valtavat pumpulipallot kirkkaan sinisellä taivaalla. Hän oli yhä työhaastattelumoodissa ja etenkin viimeisen vartin tunnelmissa, jolloin häntä oli pyydetty tanssimaan tankotanssia. Kun hän suuntasi Vesterportin bussipysäkille, hän yritti muistella pikkukoreografiaa, jonka hän oli improvisoinut muutama minuutti sitten.

Lisa päätti nousta ensimmäiseen pysäkille saapuvaan bussiin ja sitten hypätä pois satunnaisessa paikassa keskustassa. Kuluttaa hieman aikaa ja nauttia virikkeistä, joita kaupunki ja hän itse loivat. Vapauden aalto keinutti hävyttömästi hänen lanteitaan hänen kävellessään. Korkeakorkoiset sandaalit saivat hänet työntämään takamustaan hieman lisää taakse. Päivä voisi tuoda kaikkea tai ei mitään, ja vain hänen tarvitsi tietää, miten päivä

päätyisi illalla. Kotona Skivessä ei ollut ketään odottamassa. Lisan tytär oli muuttanut kotoa, ja hänen ex-poikaystävänsä, Iver, ei onneksi tiennyt, missä Lisa oli. Hyvä niin. Heidän erottuaan aiemmin tänä vuonna Iver oli lähettänyt loukkaavia tekstiviestejä ja soitellut mitä oudoimpina vuorokaudenaikoina. Lisa oli ilmoittanut asiasta poliisille, mutta he eivät voineet tehdä mitään, koska mies ei suoranaisesti ollut väkivaltainen.

Bussikuski nyökkäsi Lisalle hänen noustessaan kyytiin, miehen tummat silmät olivat ystävälliset, melkein pä flirttailevat, ja Lisa naurahti. – Aja varovasti, hän sanoi ja heilautti pitkiä, vaaleita hiuksiaan kulkiessaan bussin etuosassa olevalle paikalle. Hän huomasi, että miehen silmät seurasivat häntä peilistä siihen saakka, kunnes hän istuutui. Lisa kohotti aurinkolasejaan ja viipyili miehen katseessa, ennen kuin tämä pani bussin liikkeelle ja ajoi kohti Raatihuoneentoria. Näemmä teen vaikutuksen miehiin tänään, hänen ajatuksissaan pyöri, joten miksei työpaikka voisi olla minun? Hän tirskahti pienesti ajatellessaan, miten oli valehdellut ikänsä. Ehkä se oli epäreilua, mutta kilpailu oli epäinhimillisen kovaa, ja hän oli törmännyt useaan muuhun hakijaan pukuhuoneessa. He olivat kaikki kauniita, seksikkäitä ja huomattavasti nuorempia kuin hän itse. Joten miksipä sitä ei ottaisi kymmentä vuotta pois iästään ja sanoisi olevansa 32 ja lapseton? Venus Barin tummanpunaisessa valaistuksessa ei onneksi nähnyt ryppyjä, raskausarpia ja muita sen kaltaisia merkityksettömiä yksityiskohtia. Hän oli hitaasti muuttunut toiseksi, hän oli pujahtanut Moulin Rougen go-go-tanssija-Chloén rooliin. Chloé oli yksi 1970-luvun go-go-tanssijoista, joista hän oli lukenut Pariisin-matkalla monia vuosia sitten. Siitä lähtien ajatus oli kutkuttanut häntä, mutta hän ei ollut uskonut, että uskaltaisi ikinä kulkea Chloén jalanjäljissä.

Bussi pysähtyi Kongens Nytorv -aukiolle Magasin du Nord -tavarataloa vastapäätä. Lisa kiiruhti ulos viime hetkellä ja ehti juuri nähdä kuskin kaihoisan katseen peilistä. Hän tunsi lämpöä kehossaan, sillä oli selvää, että hän oli tehnyt vaikutuksen mieheen. Ehkä mies oli vilkuillut häntä salaa koko matkan ajan, hän mietti ylittäessään suojatien, ehkä mies oli jopa unelmoinut näkevänsä Lisan tanssivan eroottisen tanssin vain hänen kunniakseen? Sitä ei voinut tietää, mutta kaikesta huolimatta hän ojensi pitkät jalkansa kokonaan kävellessään. Selkä ojentui, rintamus työntyi eteen, ja hän tunsi väreilyä vyötärön mutkassa.

Olen ansainnut hyvän caffè latten ja croissantin, hän sanoi itselleen ja työnsi Baresson oven auki. Nälkä palasi, niin, se oli osoittanut elon merkkejä todellakin jo työhaastattelun aikana. Klubin omistaja, viisikymppinen mies, oli kysynyt, millaista palkkaa hän odotti, ja ennen kuin Lisa oli ehtinyt vastata, hänen vatsansa oli kurissut kovaäänisesti. Se oli vapauttanut tunnelman hienosti, ja he olivat nauraneet.

- Haluamme joka tapauksessa tarjota sinulle palkan, joka pystyy tyydyttämään nälän, mies oli sanonut leveästi hymyillen. - Kuulet meistä iltapäivän päätteeksi. Meillä on vielä muutama hakija, mutta uskallan jo sanoa, että menit johtoon.

Lisa istuutui suuren Kongens Nytorville avautuvan ikkunan ääreen latten ja suklaacroissantin kanssa. Hän kohensi vaaleaa hamettaan ja katseli kesäistä katukuvaa. *Wonderful, wonderful Copenhagen...* Kaupunki houkutteli valtavan määrän turisteja, d'Angleterren edessä kuhisi aasialaisia, amerikkalaisia - ja varmaan myös muutama jyllantilainenkin oli siellä täällä?

Jännitys kutkutti Lisan vatsaa hänen ajatellessaan työhaastattelua ja loikkaa, jonka hän oli ottamassa. Olihan siinä toki omat kuvionsa, kun lähtee irrottamaan

telttankeppejä 42-vuotiaana, mutta mikään ei pidätellyt häntä Skivessä. Päinvastoin. Hänen tyttärensä, Maria, oli aloittanut opiskelut Århusissa ja suunnitteli muuttavansa myöhemmin New Yorkiin. Ja sitten oli Iver, joka työnsi häntä kauemmas, vaikka se ei ollutkaan miehen tarkoitus. Lisa joi kahvinsa loppuun ja mietti, että oikeastaan oli ollut onni onnettomuudessa, että Iver oli ollut sellainen riesa. Muuten hän olisi varmaankin jäänyt roikkumaan vanhaan työhönsä kunnalle ja löytänyt uuden keskinkertaisen poikaystävän. Kiinnostavia miehiä kun ei todellakaan kasvanut puissa Skivessä, ei, joko he olivat naimisissa tai sitten heillä oli ruuvit löysällä.

Miehet ovat kuin käymälöitä, Lisan aivoissa vilahti, kun hän nousi mennäkseen vessaan. Joko varattuja tai täynnä... Hän nauroi kuluneelle vitsille, joka oli koristanut Ølgod Byskole -koulun vessoja koko hänen kouluaikinsa.

Hän puuteroi nenänsä ja kohensi punaista huulipunaansa. Ehkä minun pitäisi panna hiukset poninhännälle, hän mietti ja otti harjan esiin. Vähän merimiestyyliin, hän mietti ja liu'utti käsiään raidallisella topillaan. Hän veti kaula-aukkoa alemmas, jotta näkyviin tuli hieman rintavakoa. Sitten hän kumartui alas kiristääkseen sandaaliaan yhden reiän verran. Korkeat, valkoiset sandaalit olivat uudet ja sopivat täydellisesti hameeseen ja toppiin. Eihän hän voinut tulla paikalle pukeutuneena miten tahansa, kun työhaastattelu oli Venus Barissa, hän oli ajatellut, joten hän oli laittautunut hieman enemmän. Hän kutsui lookiaan nimellä "Marilyn lähtee merille", ja häneltä puuttui vain merimieslakki, jotta hän olisi voinut saada töitä Nyhavnista sormiaan napsauttamalla! Samalla hetkellä hän päätti kävellä jäätelölle Nyhavniin, vaikka hän ei liiemmin piitannutkaan suurkaupungin halpamaisista turistiryksistä. Oikeastaan Louisianassa olisi näyttely, jossa hän olisi mieluummin

käynyt, mutta suloinen kutkutus, joka oli jäänyt häneen tanssin jälkeen, veti häntä meren ääreen.

Mukulakivikadut olivat mustanaan ihmisiä, ja Kööpenhaminan kauneimmalla laiturilla istui ihmisiä läheltä ja kaukaa nauttimassa lämpimästä elokuun auringosta. Lisa osti valtavan jäätelön, jossa oli karkkeja ja hilloa, ja istuutui aallonmurtajalle kanaalikierroksia tarjoavien veneiden kiinnittymiskohdan viereen. Ihmiset jonottivat seuraavalle kierrokselle, ja yhtäkkiä hän sai ajatuksen lähteä mukaan. Milloin viimeksi hän oli nähnyt Kööpenhaminan mereltä? Se saattoi olla kerran peruskoulussa, kun he olivat tehneet luokkaretken Bornholmiin ja pysähtyneet pääkaupungissa. Voisi olla kiinnostavaa nähdä oopperatalo ja kuninkaallinen kirjasto Den Sorte Diamant mereltä, hän mietti ja asettui jonoon.

Tuuli leikki hänen vaaleilla hiuksillaan, ja jäätelö sulii makean pehmeäksi kielellä, kun hän meni raput alas täyteen veneeseen. Tuulenpuuska tarttui hänen hameeseensa, joka nousi ylös kuin tueton telta, ja Lisa yritti vapaalla kädellään painaa hametta alas, mutta se aivan kuin vain kurkotteli ylös taivaita kohti. Aallonmurtajalta kantautui pitkä vihellys. Siellä pari nuorta tyyppiä sai suoran näkymän hänen kauniisiin jalkoihinsa ja mustiin pitsialushousuihinsa. Hämmentyneenä hän sai hameensa asettumaan, mutta kaikki se huomio, jonka kohteeksi hän joutui, sai hänet horjahtamaan, ja seuraavassa hetkessä hän liukui alas portaita ja syöksyi pari askelmaa alas. Jäätelö lensi hänen kädestään ja päättyi veteen. Veneen opas auttoi hänet nopeasti ylös, ja Lisa istui ainoalle vapaalle paikalle punatukkaisen, kolmikymppisen miehen viereen.

- Are you alright? mies kysyi ja hymyili.

- Yes, thank you, Lisa vastasi ja harmitteli temppuaan, mutta ajatteli samalla, että Marilyn olisi varmasti nauranut